తప్పుచేసినవాడు
చేసిన వాడిని
శిక్షించిన వాడు
చట్టం దృష్టిలో
ఇద్దరూ నేరస్థులేనా?

ముద్దాయి చేసిన తప్పు

ఈశ్వరమ్మ మొగుడు [illegible]

ఇప్పుడు చెప్పబో[illegible] ముద్దాయి.

ఆ కేసులో [illegible] ప్రధాన సాక్షి పాపారావు.

ప్రధాన సాక్షి ఎం[illegible] ప్రమాదకరమైన దెబ్బ [illegible] ఆ దెబ్బతిని "అమ్మో" [illegible] బుర్రమీద చేతులేసుకున్నప్పుడు [illegible] పెంకూడి చేతిలోకి రావల్సిం[illegible].

పాపారావుకింకా భూమ్మీద [illegible] ఉండబట్టి పెంకుకింకా స్త [illegible] సరిపోయింది గాని; అక్కడిక[illegible] ఢామ్మనాల్సిందనలు అయితే [illegible] బెల్లుగమ్మి పడిపోయాడు [illegible] తప్పి

అర్ధరాత్రి సమయంగనక పా[illegible] చావుకేక విని అటు పాపారావింటో[illegible] గాని, ఇరుగుపొరుగు ఇళ్ళల్లోవాళ్ళు[illegible] నిద్దల్లోనుండి లేచి అక్కడికి రాబో[illegible] సరికి ఎంత లేదన్నా కొంత [illegible] మైంది. అంచేత వాళ్ళకక్కనిపించిన దృశ్యం-నేలను కరుచుకుపోయిన పా[illegible] రావేగాని. వెన్నెల రాత్రయినా [illegible] మనిషన్నవాడు ఆ ఇరుగుపొరుగుల్లో కన[illegible] లేదు అనగా కర్త, కర్మ, క్రియల్లో 'కర్త' అద్బ్యంటు

ఒకపక్క పాపారావు తల్లీ చెల్లీ గోలుగోలు మంటుంటే, 'ఇదెవడి పనన్నా? ... ఎవడెయ్యుంటాలన్నా?' అని ఎవరిమటుకు వాళ్ళు ఊహాగానాలు చేస్తుంటే, పాపారావు తండ్రి ఉబి కొస్తున్న దుఃఖాన్ని దిగమింగుకొని-

"బాబ్బాబూ మర్రాడింకా ప్రాణాల్నే పోయండి" అనడంతో.... అక్కడున్న వున్నాడు. నలుగురూ సాయపడి కాస్త వారిలో ఒకడు పక్కింటి అప్పారావుని వాణ్ణి ఆస్పత్రికి చేర్చే ఏర్పాటు చేశాడు. అప్పారావుదగ్గర సైకిలుంది

గదా, సెంటరుకెళ్ళి రెండు రిక్షాలు పిలుచుకురావచ్చునే ఉద్దేశంతో.

అప్పటికే బయట జరుగుతున్న గందరగోళం వినబడి లేచి బయటికొచ్చి వాకిట్లో నిలబడ్డ ఈశ్వరమ్మ-చొరవచేసి నలుగురిలో కెళ్ళి సంగతేమిటో తెలుసుకో లేకపోయినా, వినబడుతున్న మాటల ద్వారా విషయం కొద్దిపాటి గ్రహించి, గతుక్కుమని, నిలబడ్డచోటే నిలబడి పోయింది.

"అప్పారావూ" అని ఎవరో పెట్టిన కేక విని, "లేరండీ.... రెండో ఆట సినిమా కెళ్ళారు" అని ఎలాగో చెప్పింది నోరు పెగుల్చుకుని.

ఆ పిలిచినతను ఆమెకు దగ్గరగా వచ్చి, "పోనీ సైకిలుగానుందా అమ్మా, ఇంట్లో?" అనడిగాడు.

"ఉందిగాని, అసలేం జరిగిందండీ అక్కడ?" అనడిగింది గాభరాగా.

"ఎవరో దుర్మార్గుడు ... మనపక్కింటి పాపారావు లేడూ? అతన్ని తల చిదగ్గొట్టి పడాయించాడమ్మా! కాస్త సైకిలిప్పిస్తావా, అవసరముంది" అన్నాడతను

"అయ్యబాబోయ్" అని మనసులో అనుకున్నా పైకిమాత్రం "అయ్యో పాపం!" అని, 'ఇంట్లోకెళ్ళి తెచ్చుకోండి ముందరి గదిలోనే వుంది" అంది ఈశ్వరమ్మ.

అతను సైకిలు తీసుకెళ్ళాడు.

కాసేపటికి రిక్షాలు రావడం, పాపారావుని ఆస్పత్రికి తరలించడం జరిగిపోయింది.

ఆలోపున అక్కడ జరిగిన సంభాషణలో అప్పారావు పేరెక్కడా వినబడక పోయేసరికి 'అమ్మయ్య' అని మనసులోనే నిట్టూర్చి, అక్కడంతా సద్దుమణిగేక యింట్లోకి పోయి ఆలోచిస్తూ, అప్పారావుకోసం ఎదురుచూస్తూ వుండి పోయింది ఈశ్వరమ్మ.

ఈశ్వరమ్మ 'అయ్యబాబోయ్!' అనుకోవడానికీ, 'అమ్మయ్య' అనుకోవడానికీ తగినంత కారణముంది.

అంత కారణముండబట్టే భర్త రెండో ఆట సినిమాకెళుతున్నట్టు చెప్పి తొమ్మిది గంటలకే ఇల్లు విడిచిపోయినా, ఆమెకెందుకో ఇప్పుడు జరిగిన అఘాయిత్యం తన భర్తవల్లే జరిగిందేమో అనిపించి 'అయ్యబాబోయ్' అనుకుంది. అక్కడెవ్వరూ అప్పారావు పేరెత్తలేదు గాబట్టి 'అమ్మయ్య' అనుకుంది.

అనుకుందిగాని ఆమెకింకా అనుమానంగానే వుంది.

ఆలోచనలో పడింది.

అసలిలాంటి విషయాలు భర్తదాకా తీసికెళ్తే లేనిపోని గొడవలౌతాయనే భయముండబట్టే చాలాకాలం ఓర్చుకుంది. ఓర్చుకున్నకొద్దీ పేట్రేగి పోయాడు పాపారావు. మొదట్లో తను పెరట్లో వుంటే డాబా ఎక్కి తనవేపే చూడ్డం గమనించి-పోనీలే నేనటువేపే చూడకుండా బిర్రుగా వుంటే వాడి కళ్ళే కాయలుగాచి వూరుకుంటాడ్లే వాడంతట వాడే! అని నిర్లక్ష్యంచేస్తే.... పళ్ళికిలించటాలు, దగ్గటాలు మొదలెట్టాడు. ఎన్నాళ్ళని ఏదైనా అలికిడయితే బుర్ర

తిరక్కుండా వుంటుంది? ఏదో అదాటుగా ఓమారిటు తిరిగితే పళ్ళికిలించాడు. కళ్ళెర్ర జేసింది తను, అప్పటికయినా అర్థం చేసుకుంటాడని. ఇంకో సారయితే ఏకంగా రిమ్మని చేత్తో సైగ జేశాడు. ఛీత్కరించింది తను పెరటో నుండే. అడపాదడపా అలా జరుగుతూనే వచ్చినా పోగాలం బుద్ధి అతన్ని వదల్లేదు ఏకంగా ఇవ్వాళ రూపాయలు కట్ట చూపిస్తూ కన్నె కొట్టేసరికి, ఒళ్ళు మండి 'థూ' అని ఉమ్మి, ఇంట్లోకొచ్చి పరిపరివిధాల ఆలోచించింది.

ఎన్నాళ్ళని ఓర్చుకోగలదు? కాపురానికొచ్చిన మూణ్ణెల్లనుండి ఇదే వరస. సహించలేక సాయంకాలం చెప్పింది- పక్కింటి పాపారావు వరస వచ్చిన కాణ్ణుండీ ఇలాగిలా గుందని. "మరిన్నాళ్ళూ నాకెందుకు చెప్పలే"దని అప్పారావు మండిపడితే-"ఇలాంటి విషయాలు పెద్ద పెద్ద తగవులకు దారితీస్తాయి. ఎందుకంటే వాడే తెలుసుకుంటాడని వూరుకున్నాను. ఇప్పటికైనా చెప్తానంటే వాడితో తగవుకొని తెచ్చుకోమని గాదు. మర్యాదగా చెప్పి చూడమని. ఇదేం మంచిపనికాదని మందలించమని" అని కూడా చెప్పింది.

—ఇవన్నీ గుర్తు తెచ్చుకుంటూ. ఇంత చెప్పినా అర్థం చేసుకోకుండా ఆయ సంత పస్తేశాడా! అన్న అనుమానంతో విలవిల్లాడిపోయింది ఈశ్వరమ్మ.

సినిమానుండి తిరిగొచ్చిన అప్పారావు-రిక్షా చప్పుడుకే లేచొచ్చి తలుపు తీసిన భార్యను చూసి ఆశ్చర్యపోయి "ఏమిటీ!! ఈ వేళప్పుడింకా మెలకువగా వున్నావేంటీ!!" అనడిగేసరికి.... "అయితే నిజమా? ఈ సంఘటనకీ ఆయనకీ ఏమీ సంబంధం లేనట్టే నన్నమాట" అని మనసులో అనుకొని

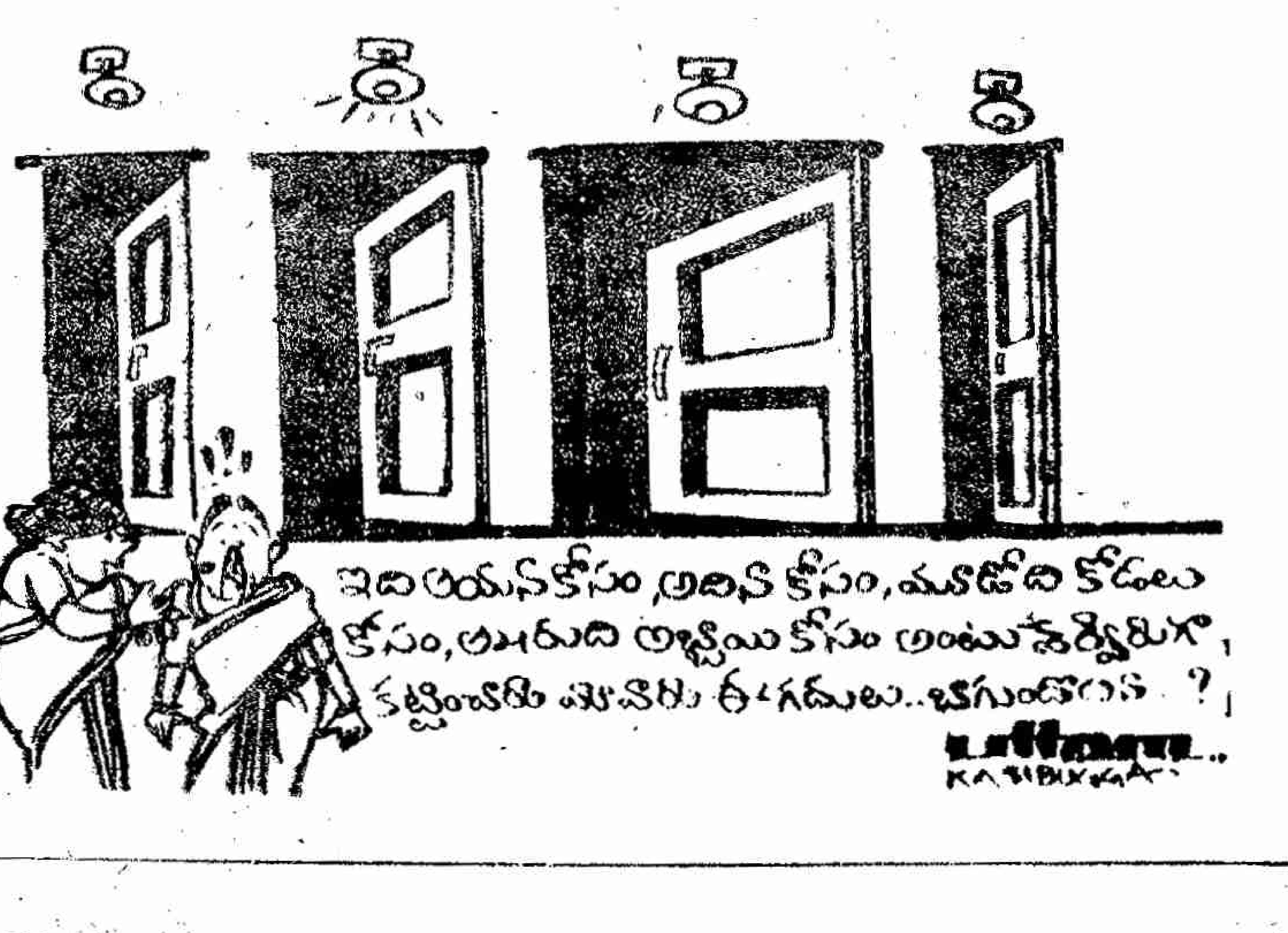

కుమటబడి. "నేననేవిటి, ఈ వాడ వాడంతా మేల్కొనే వుంది. మన పక్కింటి పాపారావుని ఎవరో బుర్ర పగలగొట్టారు" అంది.

"అయ్యో పాపం! ఎప్పుడు?" అన్నాడు అప్పారావు.

"ఒక గంటయ్యింది సుమారుగా. ప్రాణాలింకా మిగిలున్నాయని ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళారు"

"అరెరె.... అయితే వెళ్ళి చూసొస్తాను. అరె.... నా సైకిలేది?"

"ఆస్పత్రికి తోడెళ్ళిన వాళ్లలో ఒకరడిగితే ఇచ్చాను"

"అయితే నడిచైనా వెళ్ళొస్తాను" అన్న అప్పారావు కళ్ళలోకి చూస్తూ- "అయితే ఇది మీ పని కాదన్మాటేనా" అని కళ్ళతోనే అడిగింది ఈశ్వరమ్మ.

అదేమీ గమనించకుండానే హడావుడిగా బయల్దేరి, "తలుపేసుకో" అనేసి వెళ్ళిపోయాడు అప్పారావు.

అక్కడ-ఆ ఎమర్జెన్సీ వార్డు దగ్గిర-తన వీధి మనుషుల్ని గుర్తించి, "ఎలా వుంది పాపారావుకి?" అనడిగాడు ఆదుర్దాగా.

"ప్రమాదంగానేవుంది. రేపొద్దుటిగ్గాని స్పృహరాదట" అని ఎవరో చెప్పిన మీదట, తానప్పుడే రెండో ఆట సినిమానుండి వచ్చినట్టూ, జరిగిన విషయం భార్య చెప్పగా కాళ్లు నిలవక ఉన్నపళంగా అక్కడికొచ్చినట్టూ చెప్పి, "ఎవడీ పన్జేసినట్టు?" అనడిగాడు.

"ఎవడంటే ఎవడు? ఎవ్వరికీ అంత బట్టెంలేదు. నువ్వూ ఎరుగుదువు గదా కుర్రాడెంత బుద్ధిమంతుడో అతనికి విరోధులెవరు?" అన్నాడొకతను.

"ఔనౌను" అన్నాడప్పారావు, పాపారావంత బుద్ధిమంతుడు కాడని ఆనాడే తెలిసినా.

నిజానికి పాపారావు ఆ వీధిలో బుద్ధిమంతుడనిపించుకున్నవాడు.

తండ్రంటే తాట ఒలిచేస్తాడన్నంత భయమున్నందున-ఆ వీధిలో ఒంచిన బుర్ర ఎత్తిన పాపాన పోయేవాడుకాడు పాపారావేనాడూ. ఎటు తల తిప్పితే ఏ తంటా వస్తుందో అన్నంత భయంతో వుండేవాడు. ఊళ్ళో వేరే ఎక్కడైనా వెర్రిమొర్రి వేషాలేస్తున్నాడేమోనన్న అనుమానం కూడా ఆ వీధిలో అతడి మీద ఎవ్వరికీలేదు. అప్పారావుకి ఆనాటి వరకూ అలాంటి అనుమానం లేదుగాని, ఈశ్వరమ్మ చెప్పిన విషయం విన్నాక-అప్పుడప్పుడూ గుడివీధిలో చీకటిపడ్డాక పాపారావెదురైన సందర్భాలు గుర్తొచ్చి "ఓహో, కుర్రాడైతే గుడివీధి మరిగిన బాపతన్నమాట!" అన్న అనుమానం ఆ రోజే కలిగింది. అయితే అతనిప్పుడా విషయం ఎవరితోనూ అనలేదు.

గుడివీధంటే ఆ బాపతు వీధి.

ఆ వీధికి రెండు వీధులవతల సెంటర్లో అప్పారావుకి సైకిలుషాపుంది. అద్దెకిచ్చిన సైకిళ్ళన్నీ తిరిగొచ్చేదాకా వుండి, సామాన్యంగా బాగా పొద్దుపోయాక ఇంటికొచ్చేటప్పుడు అప్పుడప్పుడూ పాపారావు ఎదురొస్తే 'ఎక్కడి'కని పలకరించేవాడప్పారావు.

"క్లబ్బు" కనేవాడు పాపారావు.

'కలిగిన వాళ్ళయ్యాయి కాపోలీ సగవాళ్ళందరూ' అనుకున్నాడేగాని, రుచి మరిగిన కోడన్న అనుమానం ఏనాడూ కలగలేదు,

ఏవో కుట్రలేశారు, కట్టుగట్టారు, పరువిచ్చారు అన్నాక-అక్కడుండి చేసేది లేక. ఒక్కడు మాత్రం పాపారావు తంత్రానికి తోడుంటగా... మిగిలినవాళ్ళతో కలిసి తిరిగొచ్చాడు అప్పారావు దారిలో మాటల మధ్యలో "పోలీసు రిపోర్టు కూడా ఇచ్చా"మని ఎవరో చెప్పగా- "ఇవ్వాలి గదా మరి'' అన్నాడు అప్పారావు

* * *

అటో ఇటో అన్న పరిస్థితి కేసు గనక, పోలీసులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి గనక, పాపారావుకి ఏ క్షణాన్న స్పృహ వస్తుందో ఆ క్షణాన్నే స్టేట్ మెంట్ తీసుకోవడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేశారు.

తెలారి ఆరోగంటకి స్పృహలోకి వచ్చిన పాపారావుని సంగతేమిటో చెప్పమన్నారు

'ఇన్నాళ్ళూ చెప్పని లక్ష్మమ్మ ఆనాడు సంగతి చెప్పేసుంటుంది అప్పారావుకి. ఇది వాడిపనే తప్పకుండా! అయితే నేనిలా చేశానని గనక వాడలా చేసుంటాడనిచెబితే వాడికేం శిక్ష పడుతుంది? చావబతుకు దాచినవాడి నెత్తినే పోనిస్తే ఎలా?" అని మనసులో అనుకొని, మాట్లాడలేక పోతున్నట్టు ఒక్క మూలుగు మూలిగి నేర్పుగా మాటల్లు కొని మొదలెట్టాడు పాపారావు-

"అయ్యా, ఏం చెప్పమంటారు? దెబ్బ తగిలీ తగలగానే కళ్ళు వచ్చిబడి కూలబడిపోయాను అయినా మా వీధిలో నన్ను కొట్టేవాడెవడు?" అని అడిగాడు.

"అదేం మాటయ్యా? నీ కెవరిమీదా అనుమానమైనా లేదా?''

అంటే—

"ఇదివరకట్లో లేదుగాని ఇప్పుడిక

ఏకధాటి ప్రేమ

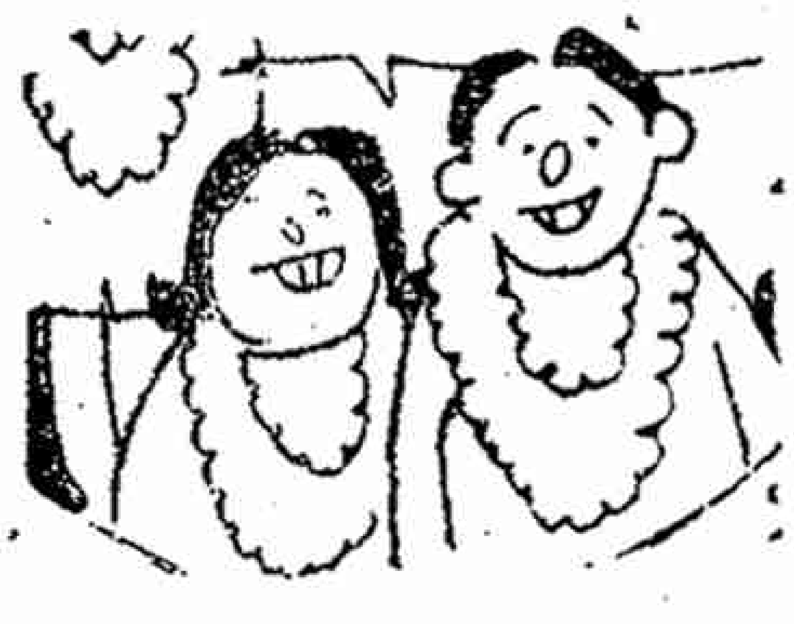

పెళ్ళయ్యాక హనీమూన్ కని బయలుదేరిన కొత్త జంట సిమ్లా చేరుకుని, ఒక హోటల్లో బసచేసారు. ఏకధాటిగా అయిదురోజులు తలుపులే తెరవలేదు. ఆరో రోజు అలిసిపోయిన జంట రెస్టారెంట్లోకి వచ్చి కూచుంది. ఏం కావాలంటూ వచ్చాడు బేరర్.

"నాకేం కావాలో మీకు తెలుసుగా" ముద్దుగా అంది భార్య.

"తెలుసనుకో.....కానీ అప్పుడప్పుడు ఏదన్నా తినాలికదా...." అన్నాడు ఆకలి మీదున్న భర్త.

-ఆర్. ఉషారాణి (న్యూఢిల్లీ)

అనుమానించక తప్పదు. మా పక్కింటి అప్పారావు మంచివాడేగాని మూణ్ణెల్లుగా అదో రకంగా మారిపోయాడు. పెళ్ళి చేసుకొచ్చాడు చక్కని పిల్లని. మాది డాబా ఇల్లయితే పక్కన పెంకుటిల్లు అప్పారావుది. మా డాబామీద కెక్కితే వాళ్ళ పెరడంతా కనబడుతుంది. నా గదిలో నేను కూచుని కిటికీ తెరిస్తే అతని వరండా ఎదురుగుండా వుంటుంది. గాలి కోసమని నా డాబా నేను ఎక్కనా? వెలుతురు కోసమని నా కిటికీ నేను తెర్చుకోనా? అతని పెళ్ళాం కాపురానికొచ్చినప్పట్నుండి నేను డాబామీద కనబడినా, నా గదిలో నేను కూచుని నా కిటికీ గుండా కనబడినా నా కేసి చురచురా చూసి ముఖం మాడ్చుకునేవాడు. ఎందుకలా ముఖం మాడ్చుకునేవాడో నాకిప్పుడర్థమవుతోంది అతని పెళ్ళాంకోసం నేను బీటు వేస్తున్నాననే అనుమానం అతనికి కలిగుండాలి. ఈ పన్జేసింది అతనేనని నా అనుమానం" అని స్టేట్‌మెంటు పూర్తిచేశాడు.

తల చిట్లినకాడ చిన్న పేడొకటి ఇరుక్కుంది గనక కర్రతో కొట్టగా తగిలిన ప్రమాదకరమైన గాయమని నిర్ధారిస్తూ సర్టిఫికేటిచ్చాడు డాక్టరు.

బయల్దేరారు పోలీసులు వేటకి.

కొందరు నేరం జరిగిన స్థలం పరీక్షిస్తుంటే, కొందరు అప్పారావుని కేకేసి 'నిన్నరెస్టు చేశా' మని పట్టుకున్నారు.

నిర్ఘాంతపోయాడు అప్పారావు.

"నన్నెందుకు అరెస్ట్ చేయడం? నేనే పాపం ఎరగను" అని జాలిగా అన్నాడు అప్పారావు

బావురుమన్నది ఈశ్వరమ్మ

ఈశ్వరమ్మని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు పోలీసులు. ఆమె అంత అందం అలాంటిది మరి।

అప్పారావు ఇల్లంతా గాలించారు. అక్కడ ఏ ఆధారమూ దొరకలేదు.

కొట్టిన కర్రైనా దొరుకుతుందేమోనని ఇల్లుపీకి పందిరేసినంత పన్జేశారు

హాస్పిటల్ నుండి తిరిగి రాగానే చెప్పాడప్పారావు.... "ఆ కుర్రాడిలాగిలాగ చేస్తున్నాడు గనక ఈ పని నేనే చేసుండొచ్చన్న అనుమానం వెలిబుచ్చవచ్చు. అతనిలాగిలాగ చేసినమాట నిజం అని నువ్వుగాని ఒప్పుకుంటే లేనిపోని పీకులాట.... నే ఇరుక్కుపోగల్ను. కనుక ఒకవేళ పోలీసులు వస్తేగిస్తే నువ్వుమాత్రం ఈ సంగతులేవీ బైట పెట్టకు. పాపారావు మంచివాడేనని చెప్పు" అని

అందుచేత పోలీసు లెన్ని ప్రశ్నలడిగినా ఈశ్వరమ్మ ఏ విషయమూ బైట పెట్టలేదు పైగా, "ఆయనే పాపమూ ఎరుగడు బాబోయ్, రాత్రి ఆయన రెండోఆట సినిమా కెళ్ళొచ్చాడు దేవుడోయ్" అంటూ ఏడుపు మొదలెట్టింది.

"ఔనుబాబూ, మినర్వా టాకీసులో. కావాలంటే ఈ టికెట్టుముక్క చూడండి" అంటూ టికెట్టు ముక్కిచ్చాడు అప్పారావు.

సినిమానుండి రాగానే సంగతి తెలిసి పాపారావుని పరామర్శించి రావడానికి

హాస్పిటల్‌కి కూడా వెళ్ళొచ్చినట్టు సాక్ష్యం చెప్పించాడు.

అతడలాంటివాడు కాడనీ, చాలా మంచివాడనీ చెప్పి ఇరుకున పెట్టారు ప్రజలు.

"జామీనివ్వండంటే, మేముంటాం మేముంటాం జామీ" నంటూ అనేకమంది ముందుకొచ్చారు.

"ఇదేం అల్లాటప్పా కేసుగాదు. ఆ కుర్రాడివతల చావుబతుకుల్లో వున్నాడు. మా ఇన్వెస్టిగేషన్ పూర్తయ్యేదాకా రిమాండ్‌లో వుండాల్సిందే" అని చెప్పి అప్పారావుని తీసుకెళ్ళారు.

నేరం చేసినవాణ్ణి కన్న 'పరామర్శిస్తే' గాని నిజం కక్కడనేమాట వాస్తవం గనుక. పాపం అప్పారావుని పరామర్శించారు.

"నేనేపాపం ఎరుగను మొర్రో" అన్నాడు అప్పారావు.

నేరమంటూ జరిగాక, అదెంత తికమక పెట్టి తలాతోకా లేకుండావున్నా-ఇదిగో ఇది దీని తల, ఇదిగో ఇది దీని తోక అని తలాతోకా వెదికి అతికించి చూపించవలసిన బాధ్యత పోలీసులది. అందుచేత అప్పారావుని రిమాండుకి పంపి దిగారు ఇన్వెస్టిగేషన్ అనే రంగంలోకి.

మిన్నార్వా హాలు దగ్గిర చిన్న ఆధారం దొరికింది. అప్పారావు వెళ్ళినకాసు గేటుకీపరు చెప్పాడు-ఎవరో ఒకతను రెండో ఆట మొదలెట్టిన ఐదు నిముషాల్లోనే బయటికెళ్ళాడు గాని తిరిగి రాలేదని.

ఆ ఒక్క ఆధారంతోనే అప్పారావే ఆ పని చేశాడని గాఢంగా నమ్మారు పోలీసులు. కానీ, ఆ ఆధారమొక్కటే చాలదు.

గాఢంగా నమ్మారు గనక కేసును బలపర్చడం కోసం ఏవో కొన్ని లేనివి కూడా సృష్టించడం అవొక ధర్మం.

'విచిత్ర కళ్ళు'

ఇదేదో తెలుగు సినిమా పేరులా ఉందనుకొంటున్నారా. కాదండీ బాబూ! చైనాలో "యంగ్ వీర్ యాంగ్" అనే ఓ పన్నెండేళ్ళ గడుగ్గాయి ఉన్నాడు. అతడు గోడ ఇవతల ఉండి అవతల ఏమి వస్తువులు ఉన్నాయో.... ఇట్టే చెప్పేయగలడు. అంతే కాదు! తన కళ్ళను "ఎక్స్‌రే" యంత్రంలా ఉపయోగించుకొని-మన శరీరంలో ఏ భాగాన్ని చూడమన్నా చూడగలడు. అలా విచిత్రంగా.... వింతగా.... ఉన్న ఆ కుర్రాడికళ్ళు.... అక్కడి డాక్టర్లను కంగారుపెట్టేస్తున్నాయట!

అఫ్రియన్

అందుకని పాపారావుదగ్గరికెళ్ళి మొదట్లో ఆ టైంలో గుర్తులేదు గాని, "నీకేమీ పనీ పాటా లేదా పద్దాకా డాబామీదే వుంటావ్?" అని అప్పారావో సారి కోపంగా అన్నట్టు మళ్ళీ ఒక స్టేట్‌మెంటు తీసుకున్నారు.

గేట్ వర్క్‌ని తీసుకెళ్ళి అప్పారావుని చూపించి "వీడేనా?" అనడిగి, "సరిగా గుర్తులే"దని వాడంటే: "వాడే" అని ఒప్పుకునేలా చేసి వాడి స్టేట్‌మెంట్ తీసుకున్నారు.

ఎలకకి తోకను కలిపి తగిలించారు కేసు.

అప్పారావు పాపారావుతో మంచిగా వున్న వాడల్లా అందమైన పెళ్ళాం కాపురానికొచ్చి నప్పట్నుండి పాపారావుని చూసి ముఖం మాడ్చుకోవడం మొదలెట్టాడనీ, యధాలాపంగా పాపారావు తన డాబా మీదుంటే అప్పారావు పెళ్ళాం కనబడుతుంది గనుక పాపారావు కేవలం తన పెళ్ళాంకోసం బీటు వేశాడని అప్పారావనుకోవడం సహజమనీ, అలాగే పాపారావు గది కిటికీ కెదురుగా అప్పారావు వరండా వున్నందున పాపారావు తన గదిలో తను కూర్చున్నా అతనందుకే కూర్చున్నాడని అనుకోవడం కూడా సహజమేననీ, అప్పారావ్ 'నీకేం పనీ పాటా లేదా పదాకా డాబామీదే కూర్చుంటావ్?' అని ఒకసారి కోపంగా అడగడం అతడిలో ఈర్ష్య జనించిందనడానికి ఆధారమనీ, సినిమాకి వెళ్ళానన్న మాట కేవలం ఎలిబీకి మాత్రమేననీ, సినిమాకి వెళ్ళినట్టే వెళ్ళి తిరిగొచ్చినట్టు సాక్ష్యముండిగనక అప్పారావే పటిష్ఠంగా ప్లాను వేసి పాపారావుని వెనుక పాటుగా వచ్చి తల పగులగొట్టాడనటానికి సందేహం లేదనీ, పాపారావెంతో మంచి వాడని చెప్పడానికి ఆ వీధి వీధంతా సాక్ష్యమనీ, అతనికి వేరే విరోధు లెవ్వరూ లేరు గనుక అప్పారావే ఈ పని చేసి వుంటాడని పాపారావు సందేహించడం కేవలం సందేహం కాదు యదార్థమనీ దాఖలు చేశారు కేసు.

అటో ఇటో మని, ఉన్న నాలుగు సైకిళ్ళూ అమ్మేసి ప్లీడర్ని పెట్టింది ఈశ్వరమ్మ.

"పాపాత్ముడు —అంత పని చేసినా నేను సహించి వూరుకుంటే చివరికిలా అంటించాడు చూడు బాబూ" అంటే— "ఆ మాట అక్కడన్నే వద్దు అన్నావంటే అవతలి వాడికి బలం చేకూరుద్ది" అని వేరే పాఠాలు నేర్పించాడు ప్లీడరు.

కేసు నడిచింది.

ప్రాసిక్యూషన్ వారు వాళ్ళమాటమీద వారు నిలబడ్డారు.

డిఫెన్స్‌లో— "పాపారావు చాలా మంచివాడనీ, తనకేసి కన్నెత్తయినా ఏ నాడూ చూడలేదనీ, అలాంటప్పుడు అతనికి రోషం రావలసిన అవసరం ఏదీ లేదనీ" ఈశ్వరమ్మతో చెప్పించి: 'సినిమా నుండి నేనే ఈయన్ని ఇంటి దగ్గర దిగబెట్టా'నని ఓ రిక్షావాణ్ణి కూడా నిలబెట్టాడు సాక్షిగా డిఫెన్సు లాయరు.

ఇరుపక్షాల వాదనలు విన్న న్యాయమూర్తి—ఎంతో జాగ్రత్తగా వాదనలు విన్న తర్వాత.... పొట్టుకు పొట్టు

లేసి గింజన్న మాత్ర పెరిగి కూర్చి....
"పాపారావు మొదటివాడు చెప్పిన సాక్షులు పాపారావు రోజూ స్నేహితులతో ఏ సినిమాకో వెళ్ళి, లేక ఏ పేకాటో ఆడి కాస్త ఆలస్యంగా ఇల్లు చేరతాడ"ని చెప్పిన విషయాన్ని గుర్తుకు తెచ్చి: "అప్పారావుకి సైకిలున్నా సినిమాకి రిక్షాలో వెళ్ళడంలో అర్థం లేదని, సి-ఆ సమయప్పుడు పాపారావు ఇల్లు చేరతాడని తెలిసినవాడు గావలానే సినిమాకి వెళ్ళినట్టే వెళ్ళి తిరిగొచ్చి పొంచి వుండి పాపారావుని కొట్టి తిరిగి సినిమాహాలుకే వెళ్ళి షెమయ్యేందాకా వుండి తిరిగి రావడం అతను చూపించిన తెలివితేటలనడానికి సందేహమే మాత్రం లేదని. ప్రాసిక్యూషన్ వారి కథనం నమ్మదగదిగా వుందని భావిస్తూ ముద్దాయికి ఐదేళ్ళ కఠినశిక్ష విధించా"నంటూ తీర్పు చెప్పాడు.

భోరున విలపించింది ఈశ్వరమ్మ కోర్టు హాల్లోనే.

"మహా ప్రభో. నా కొక మనవి" అంటూ రెండు చేతులెత్తి నమస్కరించాడు అప్పారావు.

తీర్పు చెప్పాక అలాంటి మనవి లేమీ తిలకించాల్సిన అవసరం కోర్టువారికి లేకపోయినా, ఆ రోజు వేరే పనేమీ లేకుండున, ఏమనుకున్నాడో ఏమో కాని— "ఏమిటది ?" అని అనుమతి నిచ్చాడు న్యాయమూర్తి—చెప్పుకో అన్నట్టు.

"ఇప్పుడు శిక్ష పడింది నాక్కాదు బాబూ, దానికి" అని ఈశ్వరమ్మని వేలెట్టి చూపించాడు అప్పారావు.

"అదెలా ?" అన్నాడు న్యాయమూర్తి.

"ఎలాగో చెప్తాను బాబూ : దానికి పడ్డ శిక్షను తప్పించడం పాపారావు చేతుల్లోనూ నా చేతుల్లోనూ వుంది. తమరనుమతిస్తే... పాపారావుని నా ఎదుట హాజరు పెట్టిస్తే... దానికి పడ్డ శిక్షను తప్పించి, మీరు నాకు విధించిన శిక్ష ననుభవించడానికి వెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు అప్పారావు.

అక్కడేవున్న పాపారావుని పిలిచి

కోరికలే గుర్రాలయితే

అవకాశాలు వస్తున్న కొద్దీ మనిషికి ఆశలు పెరుగుతూ పోవడం సహజమే. ఒకోసారి కొన్ని కొన్ని కోరికలు మనకు నవ్వు పుట్టిస్తాయి కూడా. బాపు దయవల్ల తెలుగు తెరపైన అడుగు పెట్టిన 'సంగీత' ఆ తరువాత ఎందుకో వెనకబడి పోయింది. తన పరిస్థితి ఎలా ఉన్నా ఆవిడ కోరిక చూస్తే కళ్ళు మరింత పెద్దవి అవుతాయి. ఆవిడకి 'ఊర్వశి' అవార్డు పొందాలని ఉందట. కాలం కలిసి రావాలని ఆశిద్దాం!

—పిరు. రావు

అప్పారావు ఎదుట నిలబడమని ఆదేశించాడు న్యాయమూర్తి.

ఎదురుగా వచ్చి నిలబడిన పాపారావుని చూసి—

"పాపారావూ, నిన్ను కొట్టింది నేను కాను. ఒప్పుకుంటున్నాను. అందుకు నన్ను క్షమించు" అని చేతులు జోడించి అతడికి నమస్కరించి—

"నిన్ను కొట్టిన దెబ్బకు నువ్వు చనిపోయుంటే నా మీద కేసే వుండేది కాదు నిన్ను కొట్టింది నేనే అని ఇప్పటి వరకూ నీకు రూఢిగా తెలియదు నువ్వు అనుమానించడానికి కారణం నీకు తెలుసు. నీ తప్పు బయటపడకూడదని నువ్వూ నా నేరం ఋజువు కాకూడదని నేనూ చేసిన ప్రయత్నంలో కోర్టు వారి నుండి అసలు విషయం మరుగున వుంచాము. నువ్వు నా భార్య వచ్చినప్పుట్నుండి ఆమె మీద కన్నేశావ్. సహజమే ఆమె అందగత్తె గనుక. అయితే అందరు స్త్రీలూ దుర్బలురు కారన్న విషయం గుర్తించలేక, ఇప్పుడు నువ్వు చేటు వేశానన్న మాట నిజం కాదన్నావే ఆ పనే చేశావు మూడు నెలలుగా నువ్వు తుమ్మి దగ్గి సైగలు చేస్తున్నా నువ్వు చేస్తున్న పని తప్పని నీకు నా భార్య చెబుతూనే వుంది కాని, విషయం నా దాకా రానివ్వలేదు ఎందుకంటే అలాంటి విషయాలు కోపం తెప్పిస్తాయనీ. దానిద్వారా దుష్ఫలితాలొస్తాయనీ ఆమె గుర్తించింది గనుక. నువ్వుగాయపడ్డ రోజు రూపాయనోట్ల కట్ట చూపిస్తూ ఆమెకు కన్నుకొడితే సహించలేక ఆ సాయంకాలం నాకా విషయం చెప్పింది. నువ్వు మొదట్నుండి [illegible] చేష్టలన్నీ ఏకరువు పెట్టింది. [illegible] కాస్త [illegible]ధించమంది. [illegible] మంచి అయితే నేను పురుషుడ్ని. పౌరుషం వచ్చినా అఘాయిత్యం చేయకూడదని. అఘాయిత్యం అఘాయిత్యమేనని చట్టం చెప్పినా.. ఇలాంటి విషయాల్లో ఏ పురుషుడికి మాత్రం పౌరుషం రాదు చెప్పు వచ్చింది నాకూ వచ్చింది. ఆ నాడు రూపాయల కట్టకి లొంగకపోతే రేపు పది రూపాయల కట్ట. దానికీ లొంగకపోతే వంద రూపాయల కట్టను చూపించి ఆశపెట్టగల ధనికుల బిడ్డవు నువ్వు కష్టం చేసుకుని బ్రతుకుతున్న పేదవాణ్ణి నేను. లోకమంతా నువ్వు మంచివాడివి అనుకున్నట్టే ఆ నాటి వరకూ నిన్ను మంచివాడివనే నేనూ అనుకున్నాను. ఎన్నోసార్లు నువ్వు గుడి వీధిలో ఎదురుపడ్డా నీ దారిన నువ్వు పోతున్నావనుకున్నానే గాని ఆ దారిన పోతున్నావనుకోలేదు. ఆ రోజు అనుకున్నాను తొలిసారిగా రుచిమరిగిన కోడివని. విషప్పురుగని పక్కలో వుంచుకోకూడదనుకున్నాను. చాటుగా దెబ్బ తీశాను కర్ర ఫెళుక్కుమంటే నీ తలే ముక్కలైపోయిందనుకుని ఒక్క దెబ్బతో వదిలేసిపోయాను సినిమా హాలుకి. పోతూ పోతూ ఆ కర్ర మురుక్కాలవలో పారేశాను కర్ర విరిగిన శబ్దానికి నేను పొరబడకుండా వుంటే నువ్వు జీవించి వుండేవాడివి కాదు. అందుకే అన్నాను అలా జరిగుంటే నా

మీద కేసే వుండేది కాదని. ఎందుకంటే నీ మీద నాకు విరోధముందనడానికి ఏ ఒక్క సాక్షీ లేకపోవును. నేరస్తుడు ఎంత నేర్పుగా నేరం చేసినా సామర్థ్యంతో పోలీసులు, న్యాయస్థానం నేరస్థుణ్ణి కనుక్కొని శిక్షిస్తారని నాకిప్పుడు తెలిసింది. అయితే ఒక్క విషయం గమనించమని నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను. మొదట తప్పు చేసింది నువ్వు. నీకే శిక్షా పడలేదు, పడదు కూడా. రెండో తప్పు చేసింది నేను. నాకు పడ్డ శిక్ష నీకు తెలుసు. కానీ, ఏ తప్పూ చేయని ఈశ్వరమ్మకి కూడా శిక్ష పడింది. ఆజన్మాంత శిక్ష! అదెలాగో వివరిస్తాను. పేదరాలు గనకనే ఈశ్వరమ్మ నాకు భార్యయింది. లేకుంటే ఆమెకున్న అందానికి అందలాలెక్కేది. నా కేసు కొరకువున్నదంతా వూడ్చిపెట్టింది. పేదరాలైనా కాయకష్టం మెరుగనిది. రేపటి నుండి ఆమెకు తినడానికి తిండి కూడా కరువంటే నేను చెప్పే మాటల్లో అబద్ధం లేదు. అంతే కాదు ఆమె అందగత్తె. భర్త అండన వున్నా నీ లాంటి ధనమదాంధకారులు ఆమె వైపు ఆకర్షింపబడతారనడానికి నువ్వే ఒక ఉదాహరణ. ఇప్పుడామె ఏ అండా లేక ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన అందగత్తె. నీలాంటి వాడికే గాక పురుషుడన్న ప్రతి వాడికీ లోకువగా కనిపించే అందగత్తె. నేను ఐదేళ్ళు శిక్ష అనుభవించి వచ్చే సరికి ఆమె కుక్కలు చింపిన విస్తరి కావడం ఖాయం. ఎంతో భవిష్యత్తు వున్నా ఆమెకది ఆజన్మాంత శిక్ష కాదా? కఠిన శిక్ష! కఠిన శిక్షే కాదు. ఘోరమైన శిక్ష. నరకబాధ. అంత శిక్ష ఆమె అనుభవించకుండా ఆమెను కాపాడ్డం నీ చేతుల్లో వుంది. ఎంతగానో ఆశించావు ఆమెను. ఆమెను నీ చేతుల్లో పెడుతున్నాను. భార్యగా కాకపోయినా ముండగానైనా స్వీకరించు"

"అప్పారావూ:"

"కుక్కలు చింపిన విస్తరి కాకుండా కాపాడు, ఇవి చేతులు కావు కాళ్ళు" అని పాపారావు చేతులు పట్టుకొని భోరున ఏడ్చాడు అప్పారావు

"అప్పారావు, నన్ను క్షమించు, నా కళ్ళకు క్రమ్మిన పొరలు తొలగిపోయాయి. భార్యగా కాదు....నా చెల్లెలుగా స్వీకరిస్తున్నాను ఈశ్వరమ్మని. అంతే కాదు, నేనే అప్పీలు చేయించి అందుకయ్యే ఖర్చంతా భరించి నీ శిక్ష రద్దయ్యే లాగునో లేక తగ్గే లాగునో విశ్వప్రయత్నం చేస్తాను" అన్న పాపారావు మాటలు విని అంతవరకూ నిశ్శబ్దంగా వున్న కోర్టు హాల్లోని జనమంతా హర్షధ్వానాలు చేశారు.

తీర్పు వ్రాసిన కలాన్ని బల్లకు గుచ్చి విరిచేశాడు న్యాయమూర్తి! *

ఆంధ్రభూమి.